

بخشهایی از گزارش سایت امنیتی/ حکومتی رضایی یکی دیگر از نامزد های شکست خورده انتصابات از شبه جشنواره فیلم فجر (تما م نوشته های درون پرانتز و علایم تعجب را ما افزوده ایم)؛

سرویس فرهنگی - هرچند برگزاری جشنواره فیلم فجر در برج میلاد و دادن مناسب خدمات به اهالی رسانه و برگزاری بسیار خوب جشنواره تا این روز همگی لبخند رضایت منتقدان و روزنامه‌نگاران را در پی داشته، اما ضعف شدید محتوا و سوژه در فیلم‌های اکران شده در دو روز ابتدایی جشنواره شدیداً باعث سرخوردگی اهالی حاضر در برج میلاد شده است.

فیلم فوق‌العاده شعاری و ضعیف تهمینه میلانی (این خانم فمینیست چرا فجر را تحریم نکرد!) که بیشتر به یک مقاله آتشین شبیه است، واکنش تند روزنامه‌نگاران را نیز برانگیخت، حتماً برای تهمینه میلانی خیلی موضوع مهمی بوده که دو سال اجازه اکران نگرفته و حالا در برخورد سرد و تند اهالی رسانه، نمی‌تواند به خوبی حتی از فیلمش دفاع کند! (پس این فیلم را احمدی نژاد قبل از کودتا توقیف وبعد از کودتا آزاد کرد!)

فیلم صبح روز هفتم سید مسعود اطیابی هم هرچند، فیلمی اقتباسی از آثار خارجی و مشابه ایده «تکرار زمان» و قضا و قدر است، تا اندازه‌ای می‌تواند با مخاطب رابطه برقرار کند حتی با وجود بازی‌های کم‌رمق و تم کند فیلم موضوعی دارد که برای سینمای ایران نو و بدیع به شمار می‌رود.

با وجود این، فیلم «دیگری» ساخته مهدی رحمانی در بخش فیلم‌های اول و دوم، با سوژه‌ای تکراری، بازی ضعیف محمدرضا فروتن در ادامه بازی‌های ضعیف او در جشنواره قبلی؛ تز اجرای نقش یک روستایی فعال را برای همیشه برای فروتن تمام می‌کند.

در روز دوم جشنواره نیز فیلم کش‌دار و خسته کننده «خواب‌های دنباله‌دار» پوران درخشنده، هرگز نتوانست توقع اهالی رسانه را از این کارگردان اخلاق‌گرای! (نام جدید حزب الهی) سینما مرتفع کند. در این روز، اما پدیده جشنواره ۲۸ تا پایان روز دوم متولد شد؛ فیلم «طلا و مس» به کارگردانی همایون اسعدیان و تهیه‌کنندگی منوچهر محمدی؛ محمدی که در کارنامه فعالیت سینمایی خود ساخت فیلم‌هایی چون زیر نور ماه و مارمولک را ثبت کرده، این بار هم به سراغ زندگی طلبگی رفته و فضایی ملموس و دوست داشتنی !!! از زندگی یک طلبه را نشان می‌دهد.

فیلم داریوش فرهنگ (این آقای روشنفکر هم که جشنواره را تحریم نکرد!) نیز با نام «یک گزارش واقعی» به هیچ وجه نتوانست با مخاطب منتقد و جدی سینما، ارتباط برقرار کند! فیلم «زخم شانه حوا» اثر حسین قناعت نیز یک فیلم معمولی بود.

اما آخرین سانس روز دوم جشنواره به فیلم توقیف شده آتش‌کار، ساخته محسن امیریوسفی اختصاص داشت؛ فیلمی ضعیف با مایه‌های به اصطلاح طنز درباره موضوعی خاص؛ مردی اصفهانی چهار دختر دارد و به رسم و درخواست پدر مرحومش که از آن دنیا با او ارتباط برقرار می‌کند، فیلم صحنه‌های سخیف و خجالت آور زیادی دارد و در پوشش طنز حرف‌های گاه و بی‌گاه خوبی هم برای بیننده دارد. (رضایی نمی‌گوید این فیلم کی توقیف شده بود؟ اما اذعان می‌کند که در دولت کودتا! از فیلم رفع توقیف شد)

بنا بر این گزارش، جشنواره امسال در حالی وارد سومین روز برگزاری می‌شود که فیلم‌های پخش شده هرگز نتوانسته سطح توقع عادی منتقدان و روزنامه‌نگاران را برآورده سازد

گفتنی است، حضور مدیران سینمایی و مسئولان برگزاری جشنواره در برج میلاد و در دسترس بودن ایشان برای خبرنگاران از نکات مثبت جشنواره امسال است که در کنار برگزاری بسیار خوب جشنواره! و تدارکات تقریباً بی‌نقص محل برگزاری، از اصلی‌ترین نقاط مثبت جشنواره تا امروز است.

* ما اضافه می‌کنیم که داریوش مهرجویی هم علیرغم برخی شایعات در این شبهه جشنواره با فیلم طهران، طهران حضور پیدا کرد البته ناکام شد. وهمینطور عزت الله انتظامی که با هزار تا عذر موجه در کادر داوری نبود. ولی به هنگام نمایش فیلمی که بازی کرده بود در جشنواره زجر حضور پیدا کرد